

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 23 november 2001 (30.11)
(OR. en)**

14263/01

SOC	478
EDUC	144
ECOFIN	347

RAPPORT

från: Sysselsättningskommittén

till: Coreper I/rådet

Komm. förslag nr: 10307/01 SOC 255 EDUC 91 ECOFIN 179

Ärende: Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén

- Sysselsättningspolitik och socialpolitik – En ram för investeringar i kvalitet
 - = Indikatorer för kvalitet i arbetet
 - Rapport från Sysselsättningskommittén
-

För delegationerna bifogas rapporten från Sysselsättningskommittén i ovannämnda ärende.

Sysselsättningskommittén

RAPPORT FRÅN SYSSELSÄTTNINGSKOMMITTÉN

INDIKATORER FÖR KVALITET I ARBETET

Som svar på en begäran från Europeiska rådet och arbetsmarknadsministrarnas informella möte i Liège den 6–7 juli, och på grundval av kommissionens meddelande om investering i kvalitet önskar kommittén lägga fram sin rapport om indikatorer för kvalitet i arbetet för diskussion i rådet. Kommittén har diskuterat detta ärende vid tre möten och den har dragit nytta av det intensiva och detaljerade arbetet i kommitténs indikatorgrupp.

Under de tio kategorierna om kvalitet i arbetet som finns förtecknade i bilagan till denna rapport rekommenderar kommittén 8 nyckelindikatorer och att dessa bör kompletteras med 23 kontextindikatorer, som också anges i bilagan. Dessa indikatorer grundar sig på befintliga, pålitliga och jämförbara uppgifter. Kommittén har även fastställt ytterligare ett antal möjliga kontextindikatorer vilka kräver ytterligare arbete som kommittén räknar med att inleda tidigt nästa år.

Kommittén betonar att, på grund av de många olika dimensionerna när det gäller kvalitet i arbetet, måste de rekommenderade indikatorerna bedömas som en helhet. Vid utarbetandet av dessa rekommenderade nyckel- och kontextindikatorer har kommittén tillämpat den princip som antogs i yttrandet om kvalitet i arbetet och som godkändes i juli, att indikatorerna så långt det är möjligt bör vara hållbara, otvetydiga, jämförbara mellan alla medlemsstater och grundade på uppdaterade informationskällor.

Kommittén har tillämpat följande definitioner av nyckel- och kontextindikatorer:

- Nyckelindikatorer kommer att användas för att mäta framsteg med hänsyn till sysselsättningsstrategin och bör därför kopplas till målen i riktlinjerna för sysselsättningen. De bör vara signifikanta så att en trend i utvecklingen av indikatorerna bör visa framsteg eller tillbakagång i förhållande till dessa mål.
- Kontextindikatorer kommer att användas för att stödja analysen av de nationella handlingsplanerna för sysselsättning i den gemensamma rapporten om sysselsättning genom att nationell politik och nationella resultat får rätt perspektiv.

Det står klart för kommittén genom det hittills genomförda arbetet att fastställandet av indikatorer måste vara en utvecklingsprocess i vilken bör ingå både en ny granskning av de redan fastställda indikatorerna och fortsatt arbete med att fastställa ytterligare relevanta indikatorer varvid särskilt hänsyn bör tas till utvecklingen av målsättningar och tillgång till uppgifter. Kommittén har därför för avsikt att fortsätta sin granskning av hela detta ärende och särskilt fastställandet av nyckelindikatorer när det gäller de kategorier för vilka ännu inte några nyckelindikatorer kan föreslås. Kommittén noterar att utkastet till riktlinjer för sysselsättningen 2002 klargör att de tio kategorierna för kvalitet i arbetet är områden som bör beaktas, bland annat i arbetet med att bibehålla och förbättra kvaliteten i arbetet.

Kommittén kommer vid sitt nästa möte i februari 2002 att i sina överläggningar om strukturen för de nationella handlingsplanerna för sysselsättningen 2002 att överväga hur dessa indikatorer skall användas.

Kommittén önskar fästa uppmärksamheten på följande slutsatser avseende särskilda kategorier av kvalitet i arbetet:

1. Kommittén erkänner att i fråga om arbetets inneboende kvalitet fanns det frågor som var särskilt komplicerade att lösa. Kommittén drog emellertid slutsatsen att det mest praktiska tillvägagångssättet är en nyckelindikator som mäter övergångar mellan "icke-sysselsättning" och sysselsättning, och inom sysselsättning genom lönenivåer. Kommittén anser att det bästa måttet på denna övergång är tabellen under indikator nr 1 i början av bilagan. Kommittén har emellertid noterat att den enda tillgängliga uppgiftskälla för hela EU (the European Community Household Panel (Europeiska gemenskapens hushållspanel)) kommer att tillhandahålla uppgifter för år 2000 först i december 2002, och den omfattar inte alla medlemsstater (för närvarande deltar inte Sverige och Luxemburg). Ytterligare arbete är nödvändigt när det gäller statistiska källor och man bör överväga att använda lämplig nationell statistik. Kommittén rekommenderar att denna tabell om övergångar kompletteras med en andra tabell (under indikator nr 2 i bilagan), som mäter övergångarna mellan "icke-sysselsättning" och sysselsättning och inom sysselsättning genom avtalstyp och en kontextindikator som mäter arbetstillfredsställelse.
2. När det gäller yrkesskicklighet, livslångt lärande och karriärmöjligheter rekommenderar kommittén en nyckelindikator, tillsammans med tre kontextindikatorer, som skall mäta det procenttal av befolkningen i arbetsför ålder som deltar i utbildning.
3. När det gäller jämställdhet rekommenderar kommittén en nyckelindikator som mäter löneskillnader mellan könen (förhållandet mellan kvinnors och mäns timlön i fråga om lönearbetare som arbetar mer än 15 timmar). Kommittén önskar framhålla att på grundval av de uppgifter som för närvarande är tillgängliga kan denna indikator endast mäta nettolön. Så snart det finns tillgängliga uppgifter bör denna indikator även omfatta bruttolön. Kommittén noterar det arbete som har utförts inom ramen för uppföljningen av konferensen i Peking och rekommenderar att de indikatorer som täcker samma områden så långt som möjligt bör göras kompatibla.
4. När det gäller hälsa och säkerhet i arbetet rekommenderar kommittén en nyckelindikator för olycksfall i arbetet (utveckling av tillbudsfrekvensen, definierad som antalet olycksfall i arbetet per 100 000 sysselsatta personer). Kommittén rekommenderar att en sammansatt indikator bör utarbetas som skall mäta olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar, inbegripet sjukdomar till följd av stress. I det fortsatta arbetet bör även lämplig nationell statistik beaktas.

5. När det gäller flexibilitet och trygghet rekommenderar kommittén en nyckelindikator som mäter antalet arbetstagare som frivilligt och icke frivilligt arbetar deltid och på visstidskontrakt i procent av det totala antalet arbetstagare och att detta bör åtföljas av information om i vilken utsträckning dessa arbetstagare på likvärdiga villkor och proportionellt är berättigade till samma sociala skydd och lagstadgade rättigheter som de arbetstagare som arbetar heltid och är fast anställda.
6. När det gäller integrering och tillträde till arbetsmarknaden rekommenderar kommittén en nyckelindikator som mäter övergångar mellan sysselsättning, arbetslöshet och överksamhet. Kommittén anser att det bästa måttet på dessa övergångar är tabellen under indikator 16 i bilagan. Kommittén rekommenderar att denna tabell om övergångar bör kompletteras med en annan tabell (under indikator nr 17 i bilagan), som mäter arbetslösa personers övergång till sysselsättning och utbildning och också genom ett antal andra kontextindikatorer.
7. När det gäller arbetets organisation och balansen mellan arbete och privatliv rekommenderar kommittén en nyckelindikator som, könsuppdelat, mäter den absoluta skillnaden i sysselsättningsnivån för personer i åldersgruppen 20–50 med eller utan barn i åldrarna 0–6, tillsammans med två kontextindikatorer. Kommittén kommer att inleda ytterligare arbete med indikatorer för flexibla arbetsvillkor avseende arbetstiden och omsorg om andra personer än barn som är beroende av arbetstagaren.
8. När det gäller social dialog och arbetstagarinflytande erkänner kommittén att skillnaderna i system och traditioner mellan medlemsstaterna gör det svårt att fastställa nyckelindikatorer. Kommittén har kommit fram till att det bästa tillvägagångssättet kan vara att fastställa områden för eller en uppsättning indikatorer som skall mäta arbetstagarnas representation och inflytande. Kommittén har för avsikt att utan dröjsmål fortsätta att överväga möjliga indikatorer under denna kategori, bland annat på grundval av de förtecknade exemplen i bilagan.
9. När det gäller mångfald och icke-diskriminering erkänner kommittén svårigheten att tillhandahålla uppgifter, särskilt för en nyckelindikator och rekommenderar därför tre kontextindikatorer. Den första skall mäta skillnaderna i sysselsättningsgraden bland personer i åldrarna 55–64. Den andra skall mäta skillnaden i sysselsättningsgraden och arbetslöshetsgraden för etniska minoriteter och invandrare, med beaktande av skillnaden mellan låg- och högutbildade, jämfört med totala sysselsättningsgraden. Den tredje skall mäta skillnaden mellan sysselsättnings- och arbetslöshetsgraden för personer med funktionshinder, med beaktande av skillnaden mellan låg- och högutbildade jämfört med totala sysselsättningsgraden.
10. När det gäller samlad arbetsprestation rekommenderar kommittén en nyckelfaktor som skall mäta tillväxten i arbetsproduktivitet, i form av procentuella förändringar i BNP per person av den sysselsatta befolkningen och per arbetad timma, tillsammans med två kontextindikatorer.

* * *

En komplett förteckning av rekommenderade nyckel- och kontextindikatorer återfinns i bilagan.

REKOMMENDERADE INDIKATORER FÖR KVALITETEN I ARBETET

1. ARBETETS INNEBOENDE KVALITET

REKOMMENDERAD NYCKELINDIKATOR

1. Övergång mellan arbetslöshet och sysselsättning genom olika lönenivåer (källa: Europeiska gemenskapens hushållspanel, ECHP)

Status i t	1a decil	2a decil	3e decil	4e-10e decil	Utanför arbetskraften ¹	Totalt
Status i (t-1)						
1a decil						100
2a decil						100
3e decil						100
4e-10e decil						100
Utanför arbetskraften						100

REKOMMENDERADE KONTEXTINDIKATORER

2. Övergångar mellan arbetslöshet och sysselsättning och i sysselsättningen genom typ av avtal (källa: ECHP)

Situationen i t	Tills- vidare- anställ- ning	Viss- tids- anställ- ning	Utanför arbets- kraften	Totalt
Situation i (t-1)				
Tillsvidareanställning				100
Visstidsanställning				100
Utanför arbetskraften				100

3. Tillfredsställelse med de arbetsuppgifter som ingår i det nuvarande arbetet (källa: ECHP)

¹ Omfattar både arbetslöshet och överksamhet.

4. Procentuella andelen av befolkningen i arbetsför ålder som deltar i utbildning (källa: Europeiska arbetskraftsundersökningen, LFS).²

2. YRKESKICKLIGHET, LIVSLÅNGT LÄRANDE OCH KARRIÄRMÖJLIGHETER

5. Procentandel av befolkningen i arbetsför ålder som deltar i utbildning efter kön, åldersgrupp (25–34, 35–44, 45–64 55–64 och 26–64 år), arbetskraftstillhörighet och utbildningsnivå (källa: LFS).

6. Procentandel av arbetskraften som deltar i yrkesrelaterad utbildning efter kön, åldersgrupp och ekonomisk verksamhet (källa: Continuing Vocational Training Survey, CVTS).

7. Andelen arbetskraft som använder datorer i hemmet och/eller på arbetsplatsen för arbetsändamål a) med och b) utan arbetsrelaterad datorutbildning (källa: Eurobarometerundersökning om IKT och sysselsättning, november 2000).

3. JÄMSTÄLLDHET

8. Skillnaden mellan indexet för kvinnors och mäns timlön för löntagare som arbetar minst 15 timmar (källa: ECHP).

9. Skillnaden mellan indexet för kvinnors och mäns timlön för löntagare som arbetar minst 15 timmar, efter justering för varje verksamhetssektor, yrke och ålder (källa: ECHP).

Andelen sysselsatta kvinnor i arbetsledande ställning jämfört med män.

² Omfattar grundutbildning och kontinuerlig yrkesutbildning, exkl. utbildning på fritid.

14. Utvecklingen av olycksfrekvensen, dvs. antalet olycksfall i arbetet per 100 000 sysselsatta (källa: Europeisk statistik över olycksfall i arbetet, ESAW).

Frekvensen olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar inbegripet nya risker, t.ex. belastningsskador vid repetitivt arbete.

Procentuell andel av arbetstagare som är utsatta för stress.

REKOMMENDERAD NYCKELINDIKATOR	REKOMMENDERADE KONTEXTINDIKATORER	INDIKATORER SOM KRÄVER YTTERLIGARE ARBETE
15. Antalet arbetstagare som frivilligt och ofrivilligt arbetar deltid i procent av totala antalet arbetstagare och antalet arbetstagare med frivilliga och ofrivilliga visstidsanställningar i procent av totala antalet arbetstagare (källa: LFS). Detta bör åtföljas av information om i vilken utsträckning deltidsarbetande och visstidsanställda arbetstagare har likvärdig och proportionell rätt till samma sociala skydd och juridiska rättigheter som heltidsarbetande och tillsvidareanställda.		Sammansatt indikator för de sociala trygghetssystemens omfattning: Rätt till arbetslöshetsbidrag, avgångspension och sjukförsäkring.

5. FLEXIBILITET OCH TRYGGHET

REKOMMENDERAD NYCKELINDIKATOR

16. Övergång mellan sysselsättning, arbetslöshet och överksamhet (källa: LFS).

Status i t	Syssel-sättning	Arbets-löshet	Overk-samhet	Totalt
Status i (t-1)				
Sysselsättning				100
Arbetslöshet				100
Överksamhet				100

REKOMMENDERADE KONTEXTINDIKATORER

17. Arbetslösa personers övergång till sysselsättning och utbildning (källa: LFS).

Status i t	Utbildning	Utanför arbetskraften	Syssel-sättning	Totalt
Status i (t-1)				
Utbildning				
Utanför arbetskraften				
Sysselsättning				
Totalt (t)				

18. Total sysselsättningsgrad (källa: LFS).

19. Sysselsättningsgrad per åldersgrupp och utbildningsnivå (källa: LFS).

20. Total långtidsarbetslöshetsgrad per kön (Eurostats harmoniserade serier u/e).

21. Procentuell andel 18–24-åringar som har grundskoleutbildning (ISCED-nivå 2) eller lägre nivå och inte deltar i vidareutbildning eller yrkesutbildning uppdelat på kön och arbetskraftstillhörighet (källa: LFS).

22. Ungdomsarbetslöshet: Procentuell andel arbetslösa 15–24-åringar av totala antalet 15–24-åringar (källa: Eurostats harmoniserade serier u/e).

REKOMMENDERAD NYCKELINDIKATOR	REKOMMENDERADE KONTEXTINDIKATORER	INDIKATORER SOM KRÄVER YTTERLIGARE ARBETE
23. Den faktiska skillnaden i sysselsättningsgrad utan barn respektive med barn i åldern 0–6 år, indelat efter kön (åldersgruppen 20–50 år) (källa: LFS).	7. <u>ARBETETS ORGANISATION OCH BALANSEN MELLAN ARBETE OCH PRIVATLIV</u> 24. Antalet barn som vårdas (utanför hemmet) som andel av samtliga barn i samma åldersgrupp. Uppgifterna indelas på följande sätt: före frivillig förskola, i frivillig eller motsvarande förskola och i obligatorisk primärutbildning (källa: nationella källor – för närvarande kan denna indikator endast mäta trender inom varje medlemsstat). 25. Antalet arbetstagare som under de senaste 12 månaderna lämnat sin sista anställning på grund av familjeansvar eller i uppfostringssyfte och som tänker återvända till arbetet men för tillfället är utanför arbetskraften (av samma skäl som de lämnade sista anställningen) i procent av alla arbetstagare, uppdelade på kön (källa: LFS).	Det krävs ytterligare arbete för att utveckla indikatorer för vård av andra familjemedlemmar än barn. Det krävs ytterligare arbete för att utveckla en indikator för flexibla arbetsvillkor, särskilt i fråga om arbetstider.
	8. <u>SOCIAL DIALOG OCH ARBETSTAGARINFLYTANDE</u> Genom att erkänna att det föreligger stora skillnader mellan medlemsstaterna i fråga om system, praxis och traditioner, anser kommittén att det bästa tillvägagångssättet är att fastställa områden för eller en uppsättning av indikatorer och föreslår att man bl.a. snarast granskar följande möjligheter:	

REKOMMENDERAD NYCKELINDIKATOR	REKOMMENDERADE KONTEXTINDIKATORER	INDIKATORER SOM KRÄVER YTTERLIGARE ARBETE
	– Mäta arbetstagarnas representation och inflytande. – Den procentuella andelen arbetstagare som omfattas av kollektivavtal. – Utvecklingen av antalet förlorade arbetsdagar per 1 000 arbetstagare i strejkaktioner, uppdelade på ekonomisk verksamhet (NACE) genom mätningar av trender i varje medlemsstat. – Andelen arbetstagare med erkänd arbetstagarrepresentation. – Företagsrådets omfattning och andra former av representation och inflytande. – Fackföreningstäthet.	
	<u>9. MÅNGFALD OCH ICKE-DISKRIMINERING</u> 26. Skillnader i sysselsättning bland 55–64-åringar (källa: LFS). 27. Skillnader i sysselsättning och arbetslöshet vad avser etniska minoriteter och invandrare, med beaktande av skillnaden mellan låg- och högutbildade och jämfört med totala sysselsättningsgraden (källa: aktuella nationella källor).	Det krävs ytterligare arbete för att förbättra uppgifterna för dessa indikatorer och utvidga dem så att de omfattar löneskillnader och andra grupper som missgynnas på arbetsmarknaden.
14263/01 BILAGA	DG J	leg/AGS/ami
		11 SV

REKOMMENDERAD NYCKELINDIKATOR	REKOMMENDERADE KONTEXTINDIKATORER	INDIKATORER SOM KRÄVER YTTERLIGARE ARBETE
29. Tillväxten i arbetsproduktivit, uppmätt som procentuella förändringar i BNP per person av den sysselsatta befolkningen och per arbetad timme (källa: Eurostat, DG ECFIN).		
28. Skillnaden mellan sysselsättnings- och arbetslöshetsgraden för personer med funktionshinder, med beaktande av skillnaden mellan låg- och högutbildade och jämfört med de totala sysselsättnings- och arbetslöshetsgraderna (källa: aktuella nationella källor).		
10. ÖVERGRIPANDE ARBETSRESULTAT		
30. Totala årsproduktionen dividerad med antalet sysselsatta och arbetstimmar (källa: Eurostat, DG ECFIN, OECD [arbetstid]).		
31. Den procentuella andelen av befolkningen i arbetsför ålder som har minst gymnasieutbildning (ISCED-nivå 3), uppdelad på kön, åldersgrupp (25–34, 35–44, 45–54, 55–64 och 25–64 år) och arbetskraftstillhörighet (källa: LFS).		
14263/01 BILAGA	leg/AGS/ami DG J	12 SV